

Als *Fulls/74*, octubre de 1993, Xavier Brullet i Tenas, enginyer industrial, analitzava la indústria mataronina entre els anys 1962 i 1992.

Avui, deu anys després, examina novament l'estat i les expectatives del sector industrial de Mataró.

LA INDÚSTRIA A MATARÓ, ENTRE ELS ANYS 1992 i 2002

L'evolució de la indústria a Mataró, en el decenni 1992-2002, ha seguit les tendències que s'albiraven quan l'octubre de 1993 es van publicar les conclusions de la taula rodona que tingué lloc a l'estatge del Museu Arxiu el novembre de 1992.

Tanmateix, al meu parer, l'evolució ha estat, a nivell industrial, més negativa del que preveia.

Si abans del 1992 ja va desaparèixer quasi per complet la indústria metal·lúrgica, en el decenni posterior podem dir que ha anat molt a la baixa la indústria transformadora tèxtil. Aclareixo que em refereixo a la indústria de confecció, que ha vist com el treball de molta mà d'obra s'ha desplaçat a països del nord d'Àfrica i Àsia. Tanmateix s'ha mantingut i possiblement han augmentat les societats dedicades al disseny i venda de confecció, que han encarregat la confecció a tallers de fora del país.

Polígon industrial ubicat a l'entrada de Mataró.

El ram de l'aigua ha mantingut la seva posició, ja que molt gènere que es confecciona a fora és acabat encara aquí.

El sector metal·lúrgic manté uns pocs tallers de disseny propi i altres que treballen per a tercers, però són de poca entitat.

Últimament s'ha anunciat l'abandonament de Mataró de l'empresa Iveco, descendent de l'antiga Jorsa/Pegasso.

Procter & Gamble.

Resumint, si bé la davallada del sector tèxtil es palpa fàcilment, el cert és que els industrials de Mataró troben sortida quan s'especialitzen en articles de novetat, o munten els seus propis punts de venda o es dediquen al disseny i comerç del tèxtil.

Dins el pessimisme general en vistes a l'obertura total del mercat europeu als productes asiàtics, jo crec que el tèxtil seguirà sent una part molt important de la indústria i també de la renda dels mataronins. Tan sols cal que les ajudes tangibles o indirectes al sector siguin ben aprofitades i potenciades.

La indústria química està pràcticament només representada per Procter & Gamble, a part de l'indicat ram de l'aigua, i no sembla que les característiques socials, demogràfiques i urbanístiques de Mataró, possibilitin la implantació d'altres activitats d'aquest ram.

Les arts gràfiques i altres indústries transformadores mantenen la seva quota econòmica, i si bé depenen en gran part del tèxtil, la seva estructura permet la recerca relativament fàcil de nous mercats.

La indústria alimentària té escassa importància i es limita a petites indústries artesanals.

La construcció s'ha desenvolupat força bé, però no la considero una activitat industrial sinó de serveis, i podríem dir que la «indústria» de la construcció és pràcticament nul·la.

Jo crec que Mataró hauria de lluitar per evitar o, millor dit, equilibrar la tercerització, que sembla inevitable, i potenciar noves indústries netes, de força valor afegit, que per qualitat geogràfica es vulguin emplaçar al terme, i tanmateix ajudar els emprenedors, mataronins o no, en aquest tipus d'activitat.

La previsió urbanística cap a la residència i tercerització és en aquests moments fortíssima, i si bé no té perquè no ser acceptada, cal donar suport a activitats industrials per equilibrar el territori.

Xavier Brullet i Tenas